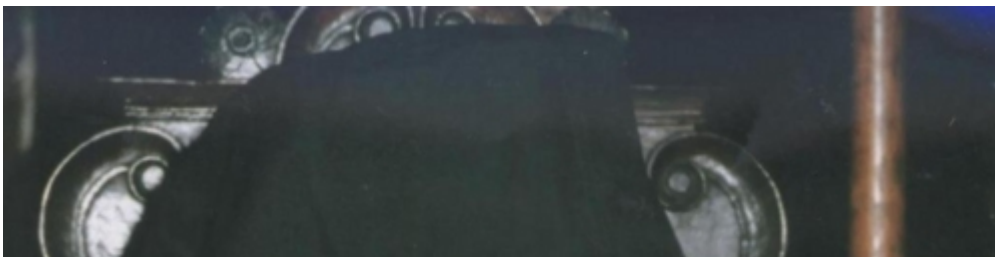

13 Δεκεμβρίου 2019

Γέροντος Εφραίμ Φιλοθείτου-Αριζονίτου, επιστολή: Την αυτομεμψία να την υπεραγαπήσουμε

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Γέρ. Εφραίμ Φιλοθείτης-Αριζονίτης](#)

Κάνετε, ο παββάς παφνούτιος περ-
παλούσε μοντά ε' ένα χειροδάχι, η
καθώς βλέπει βλέπει δύο ανθρώπους να
κάνουν κάποια διατήρια (ταχώναν η
βριζόντιων) η ο λογιστής του πήγαψε
να τους κρινη. 211' αυτός (πολυέτη-
ρος αγωνιστής) ατέως άρπάζει το
βναθι της αυτοθεηψίας και άρχισε να
φέρεται τον έαυτον του: "1111! αυτοί
είναι καλοί άνθρωποι, θα τετανούουν

και θα άχιδουν, εβύ άνάξιε τοναχέ
θα πολαβθής για την κατάρτιση που
τους κατάρτιάζεις," και λέγοντας αυτό
στο λογιστή του, έφύναγε η προχω-
ρούσε στον δρόμο. Νά, ξαφνικά βλέ-
πει ηπροστά του ένα πανέμορφο άγιο

"Άγγελο να κρατάει ένα δίκοτο βναθι
που έβταζε άίτα και του λέγει

"Παφνούτιε, βλέπεις αυτό το βναθι;
ε' αυτό παίρνει τα κενά για έμείνων
που κατάρτινουν τον ηδύγιον της.

Έβύ, όκως, επειδή δεν κατέμρινας αυ-
τούς τους δύο ανθρώπους που άλάετα-
ναν, ο κύριος ε' άξίωσε να είναι γραπ-
τένο το όνομά σου στο βιβλίο της
αίωνίου ζωής,"

Βλέπετε τέτοια του, νόσο τεταλο

φύεθα τὸν ἑαυτὸν ἦας, ἀλλὰ καὶ ὁ
ὄλα γὰ ἀλλὰ κἀθῆ ἡας. η.χ. ὅταν
ἡας προβάδουν βρώτιμοι λογιστοί, ὅταν
λογιστοί ὑπερφανίας, μενοδοξίας κ.λ.κ.
θα γὰς ἀντιτελεπιζοῦτε ἢ τὸ ἴδιο
ἐργαλεῖο "τὴν σωτήριον αὐτοεψία"

Ἡ αὐτοματυχορία εἶναι ὁ πρόδρομος
τῆς χαριτωμένης καὶ πανέμορφης τα-
πεινώσεως-

Ἡ ταπεινὸς κατέβαγε τὸν θεὸν
λόγον ἐπὶ γῆ. Ἡ ταπεινὸς τῆς Ἁγι-
ας Παρθένου Μαρίας τὴν ἀξίωσιν να
γίνῃ θεοτόκος. Ἡ ταπεινὸς ἀξιώνει
τὸν χατάντιον ἀνθρώπου τῆς θεοτητίας-

Ἡ δὲ ὑπερφάνεια ἀντιλογίως, τὸν
πρῶτον ἐυεφόρο "Ἄγγελος καὶ πρῶτον
τῆ θεοῦ εἰς τὰ οὐράνια τάγματα κ
πλησιέστερον τὸν θεὸν θεόν, τὸν
χυρέθηκε εἰς τὸν ἄδῃ κ ἀπὸ πανέμορ-
φον κ φωτεινότερον, τὸν κατάνησε
ἀσχητότατον, καῦρον, ἀηαίσιον κ

γνωστὸν ὄνομα -

33

Παιδιά ἢ, προσέχετε παρακαλῶ.
Νὰ φεύγετε τὴν ἀνάδραση καὶ βρώ-
σιμη ἐνεργεία που βέρνει τὰ ζῦ της
ὅση τις βρώσιμη ἐπιθυμία καὶ ἀλαζο-
νία -

Μιμνήσθε τὴν ἡ' ὅση τὴν ψυχὴ
ὡς ὡς ψόφιο ζῶο. Ἀγαπήσατε καὶ
εἶθε ταπεινὰ, ἀπλά, καὶ ἀγαθὰ παι-
δαίμα ἢ ἀναμνη καὶ ἀγγελικὴ καρδιά,
γελάτη ἀγαπή καὶ ἀθωότητα -

Ὁ κύριος ἢ, ἡ' ὅση τὸ εἶνε. "ἢ ἂν
δὲν γίνετε ὡς τὰ παιδιά, οὐ ἢ
εἰσέλθετε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐ-
ρανῶν,"

Μὲ ὅση ἢ τὴν ψυχὴ νυχθημερόν
ὡς προσεύχεται ἢ πατρικὴ ἀγάπη
καὶ γίνεται (χάριτι θεοῦ) νικηταὶ τῶν
καθῶν καὶ τῆς ἀκαθαρσίας -

Ὁ ἐνεργῆτος κατ' ἑα ὡς